

KING KONG KARVAISINE KAVEREINEEN

Jättiläisapinoiden lyhyt historia suomennetuissa sarjakuvissa

Artikkeli on julkaistu aiemmin HYSFK:n Marvin-lehdessä, Karva-Marvin 2002.

MAAILMAN KORKEIMMAN RAKENNUKSEN KATOLLA KONG KAJAUTTAA PELOTTAVAN HUUTONSAA.

Petri Hiltunen

Saatat ehkä luulla että King Kong on vain vanhaan klassikkoelokuvaan perustuva digitalisoitu megamonsterijytyleffa Uudesta-Seelannista, jolla ei ole ollut kosketuspintaa sarjakuvan historiaan. Ja saatat olla ehkä hiukan väärässä!!

Erhm... tosiasiassa massiivisen kokoiset gorillat ovat olleet keskuudessamme muodossa jos toisessakin. Jopa Mustanaamiolla on Eden- saarellaan kalju mini-jättiläinen ”Monk” kaverinaan. Kukapa voisi unohtaa Hurja Länsi 9/73 Tomahawk sarjassa vierailutta jättigorilla Mikoraa! Intiaanien kasvattama titaani piti päässään jättiläis-sulkaa ja ampui jättiläisjousipyssyllä. Kyllä siinä oli rajaseudun miehillä ihmettelemistä!

70- luvulla koettiin pienimuotoinen apinakuume. King Kongin uudelleenfilmatisointi ja lukuisat selkeät rip-off elokuvat hellivät faneja. Frederik levytti suomeksi hienon iskelmän ”King Kong”, mutta sitä ei ole jostain kumman syystä julkaistu koskaan cd-formaatissa... Ilmiön kaikista muodoista voisi helposti saada oman artikkelinsa, mutta tällä kertaa keskitymme juuri sarjakuviin. Musiikki ja elokuvat ovat niin paljon näkyvämmiin esillä yhä tänäkin päivänä. Jos luulet joskus lukeneesi outoja tarinoita, mitäs sanot tästä mielettömyydestä? Aloittakaamme itse äijästä.

King Kong

Semic on julkaissut komean väri-albumin alkuperäisestä tarinasta kahteenkin otteeseen, hiukan eri koossa vain. Alkuperäisteos on Italiasta vuodelta 1968 ja sen on kuvittanut veteraanipiirtäjä Alberto Giolitti (1923 - 1993). Miehen kynäilyä on rannoillamme nähty ainakin Avaruusmatkassa, Tex Willerissä, 1999- Tuntematon tulevaisuus- ja Turok -kiven poika -lehdissä. Näistä viimeinen ilmestyi ainoastaan Hopeanuolen mustavalkoliitteenä. Alberto piirtää hyvin, mutta vailla mitään kunnioitusta alkuteosta kohtaan. Tämä suhtautuminen näkyi jo mm. Avaruusmatka-lehdessä, jota hän ehti aluksi piirtää näkemättä yhtään jaksoa Star Trekiä. Jaksot, joissa esiintyy vaaleatuk-

Tomahawk -lehdessä esiintyneellä Mikora-gorillalla oli jouset, nuolet ja sulkapäähinekin.

kainen ja vihreäpaitainen Scotty, tai joissa Enterprisen moottorit sylkevät tulta ja sisustus on matkittu sukellusvenestä, ovat unohtumatonta luettavaa!

Piirtäjällämme ei King Kongissakaan ollut hajuakaan henkilöiden ulkonäöstä, ja vaikka tarina edelleen sijoittuu 30-luvulle, on hahmojen vaatetus selkeästi 60-luvun loppua. Myös tarinaa on nähty tarpeelliseksi rukata. Muutamia klassikkokohtauksia on jäänyt pois, mutta dinosaurusten lukumäärää on puolestaan nostettu! Muutoksia on paljon, ja herkullisin niistä löytyy tarinan loppupuolelta. Empire State Buildingin huippu on muotoiltu uusiksi. Lyhyt radiomasto josta Kong otti elokuvassa tukea on poistettu kokonaan. Kulmikas, mekaanisen näköinen huippu on nyt sileä ja pyöreä kuin jättimäisen pippelin pää! Hello, Freud!

Ehkä erikoisinta albumissa ovat sen lukuisat pienet yhtäläisyydet tulevaan, Dino

De Laurentisin vuonna 1976 tuottamaan uudelleenfilmatisointiin. Siitä ei luonnollisesti ollut kynän suhista vielä hajuakaan. Esim. viiksekäs rökäle Denham ei muistuta hahmona pätäkääkään vanhan version reilua viiksetöntä ja pyylevää sekopäätä, mutta on pelottavan lähellä modernimpaa vastinettaan. Samoin alkuasukkaiden muuri on tehty puusta kuten uudessa eikä kivestä kuten vanhassa. Kaikkinensa kuitenkin must-have asiaan vihkiytyneille. Lisäksi ainahan voi tuumailla, mikä oikeasti antoi alkusysäyksen De Laurentisiin idealle tuottaa King Kongista uusintaversio.

King Kong -pokkarit

Vuosina 1973-1975 Semic hemmotteli meitä kaikkiaan kuudellatoista King Kong-pokkarilla. Tämä alkuperäismaansa ja tekijänsä häveliäästi salassa pitävä surrealistinen suurteos ei luonnollisesti ole mitään sukua alkuperäistarinalle, se ei teknisesti ottaen edes pidä sisällään jättiläisäpinaa... tarinan King Kong on nimittäin sähköaivoilla varustettu APINAROBOTTI! Rakas lukijani, käy jääkaapilla, korkkaa kalja ja istu alas tukevasti. Seuraavanlaista tarinaa ei kuule ihan joka päivä...

Tapahtumaketju alkaa viidakon sydäimestä Masambassa, keskeltä mustinta Afrikkaa. Professori Arnold Boyce on perustanut tänne laboratorionsa tehdäkseen tarkemmin määrittelemättömiä ”rauhantutkimuksia”, muttei kykene työskentele-

mään lähiseudulla riehuvan julman Akariheimon sotimisen takia! Hänen paras ystävänsä riistanvartija Dick Mason kertoo Akarien uskon jumalansa, jättigorilla King Kongin lähettäneet heidät maanpäälle tuomaan hävitystä ja tuhoa. Siirtääkö proffa rauhanlaboratorionsa? Ei, hän päättää huijata Akareita rakentamalla jättiläismäisen King Kong-robotin joka voisi käskä villit rauhoittumaan. Pyydettyään paikallisia heimopäälliköitä haalimaan kokoon kaiken romuraudan lähiseudulta, prof. Boyce käy työhön.

Kahdessa viikossa hän saa alkeellisista olosuhteista huolimatta aikaan noin 50 metrisen sähköaivoilla varustetun robotin, jonka korvan vieressä on ovi päänsisällä sijaitsevaan ohjaamoon. Dick Mason jo hiukan huolestuu kun proffa antaa varella luomuksensa luodeilta ja kranaateilta suojaavalla aineella, mutta Boyce selittää miten Kongilla voidaan rauhoittaa muutkin sotivat heimot Akarien jälkeen. Kumpikaan ei yhtään huomaa miten tässä vaiheessa alkaa niin sanotusti mopo pikku hiljaa karata käsistä... Paljastamatta juonta liikaa, voin raottaa sen verran tulevaisuuden verhoa, että hyväntahtoinen hullu tiedemiehemme on onnistunut tekemään luomuksestaan väkivahvan, tulenkestävän (King Kongin metalli hehkuu parhaimmillaan valkohehkuisena ilman että sisälläolija kuolee, koneisto särkyy tai edes päällyskarvat palavat...) ja vesitiiviin (kestää jopa valtameren syvyyksien painetta

Alberto Giolettin piirustama King Kong näyttää T-rexille närhen munat.

jättiläismustekalan syleilyssä särkymättä! Se on paineen kestoja se!

Lisäksi Boyce muistaa vasta myöhemmin ohjelmoineensa robotin herkät sähköaivot (epäilemättä afrikkalaisesta romumetallista nekin) puolustusohjelmalla jonka avulla Kong voi lätkiä kranaatit ja tykinammukset ilmasta kuin harmittomat kärpäset. Lisäksi aivot ovat, ei enempää eikä vähempää, itseään oppimalla kehittävä persoonallinen tekoäly!

Sankareillamme olisikin täysi syy itsetyytyväisyyteen, mutta tapahtumat saavat dramaattisen käänteen! Kiltillä professorillamme on jostain syystä apulaisena Gogra, kiero ja ruma kyttyräselkäinen itsestään kolmannessa persoonassa puhuva kääpiö. Tämä inha ihmisvihaaja varastaa luomuksen tuoreeltaan ja ryhtyy johtamaan Akariheimoa sotaan koko muuta ihmiskuntaa vastaan!

Gogran hahmo muuttuu pokkareissa kiinnostavasti. Aluksi hän on proffan tyhmä palvelija, joka ei ensin edes osaa ohjata varastamaansa robottia, mutta jo muutaman jakson jälkeen hän onkin Boycen veroinen tiedemies joka suunnittelee omaa kilpailevaa jättiläisrobottiaan! Pokkariin 10 mennessä hänestä on tullut yliveritainen rikollinen nero.

Pokkarit ovat tavallaan yhtä pitkää ja polveilevaa tarinaa, jotka aina jäävät jännittävään paikkaan loppuessaan. Pitkässä jatkumossa ehtii olla kuitenkin useita lyhyempiä tarinakokonaisuuksia, ja vaikka kaikki osat ovat luonnollisesti Jumalan sanaa, omat suosikkini alkavat jaksosta 7 jossa King Kong on taas hyvien hallussa ja taistelee maailmanvaltaa havittelevien avaruusalentojen ilkeitä juonia vastaan.

Kongi istahtaa mukavasti. Alimmassa kuplassa näkyy vielä rivin verran ranskankielistä tekstiä.

Nämä tähtien paholaiset saavat mm. Afrikassa puut elämään, aivopesevät englantilaiset autotehtaan työntekijät tekemään murhanhimoisia ja suurikokoisia robottivillieläimiä, kasvattamaan mereneläviä jättimittoihin ja jopa herättämään henkiin valtavan kreikkalaista soturia esittävän pronssipatsaan! Siinä sitä on yhdelle apina-robotille sarkaa kynnettävänä!

Vuimeisissä pokkareissa onkin sitten niin villi meno, että siitä on kaikki päivätajunnan säätelämä järki kaukana. King Kong osaa keskustella Boycen kanssa telepaattisesti (jo

on tosi herkät sähköaivot!), kykenee loikkaamaan 20 mailia askeleella ja ratsastamaan Nasan raketin päällä Umbria-planeetalle pelastamaan astronautteja.

Planeettaa asuttavat muukalaiset pystyvät varastamaan varjoja, ja Kongin kamppailu omaa varjoaan vastaan onkin hurjaa nähtävää... Mitä? Ei, minä en keksi näitä omasta päästäni!

Se tarinapuoletta, kiinnostuneiden kannattaa tutustua opuksiin itse, sillä divareista löytyy onneksi vielä King Kong -pokkareita suhteellisen helposti. Eräs tekninen piirre on kuitenkin mainitsemisen arvoinen. Sarja on julkaistu alunperin B5-koossa, joten ruudut eivät ole luontevasti istuneet pokkarimuotoon. Niinpä alkuperäiset ruudunrajat on häivytetty ja joku on tussilla täydentänyt ylijäävät tilat uuden muotoisista ruuduista! Efekti on huonoimmillaan todella tökerö, parhaimmillaan vain juuri ja juuri erottuva, kaikkineen se kuitenkin tuo hyvin omaleimaisen ilmeen visuaaliseen ulkoasuun.

Bonga

Kiinnostava kilpaileva tuotos Kustannus Oy Williamsilta vuodelta 1974. Bongakaan ei juuri alkuperällään tai tekijöillään leivellä. Jälki näyttää italialaiselta. Bongalle plussia tulee heti käsittelyssä väreistä ja työn ainutlaatuisuudesta. Kyseessä on todellakin yksittäinen albumi, ei minkään sarjan osa. Oikeana sarjakuvanahan Bonga on luonnollisesti kaamea, mutta kirjoittajan kaltaisille kieroutuneille yksilöille kyseessä on todellinen helmi!

Tarina alkaa syvältä Sumatran viidakoista, geologipariskunta Tom Harris ja Sue Clark ovat palailemassa

Robo-Kong oli kova lentämään.

Robotti oli Mytek

King Kong on alkuaan brittiläinen sarjakuva, eikä se ollut nimeltään King Kong vaan Mytek the Mighty.

Mytek-kong alkoi brittiläisessä Fleetway/ipc:n Valiant -lehdessä 1964.

Ranskalaiskustantamo muokkasi normaalissa sarjakuvalehden muodossa julkaistut sarjat taskukirjaformaattiin 1972-74, samalla vaihtui nimikin. King Kong le Robot -pokkarisarjan kannet ovat ainakin tasan samat kuin meillä 1973-75 ilmestyneet kirjat. Piirtäjänä huseerasi ensin Eric Bradbury (s. 1921). Hän on piirtänyt sarjakuvia vuodesta 1949 sellaisiin brittilehtiin kuin Comet, Valiant, Buster ja Eagle. Bradbury muuten teki 80-luvulla pari 2000AD- sarjaa ihan itsensä Alan Mooren käsikirjoituksiin. Bill Lacey (s.1917) jatkoi Mytekin parissa vuodesta 1966. Suomennetut pokkarit ovat ainakin suurelta osin Lacey'n työtä.

Kongin käsikirjoittaja Tom Tully oli ennen käsikirjoittajan uraansa tavallinen virkamies. Tully kirjoitti myös Teräsnyrkki-sarjaa (The Street Claw) tyypistä joka tuli aika ajoin muuten näkymättömäksi, mutta teräksinen proteesi jäi ilmaan keikkumaan. Tätä julkaistiin suomeksi samaan aikaan 1970-luvulla pokkarina. Tullyn muita juttuja olivat mm. Kelly's eye, jossa sankarista tuli haavoittumaton muinaisen Inka-jumalan silmän avulla. Raven on the Wing taas kertoi paljasjalkaisesta mustalais-jalkapalloilijasta. Suomalaisessa Busterissa julkaistiin miehen Roy of the Rovers -jalkapallosarjaa. Myös 200AD työlisti Tullyä.

Timo Ronkainen

kotiin tutkimusretkeltä. Sue päättää ostaa Tomin vastustuksesta huolimatta alkua-sukkalta ison gorillan kotiaan piristämään. Tom fiksumpana ihmettelee edes hiukan sumatralaisen gorillan olemassaoloa ja mainitsee puolisolleen eläintieteilijöiden olevan ehkä kiinnostuneita oudosta löydöstä. Tähän Sue luonnollisesti vastaa närkästyneen länsimaisen turistin logiikalla: ”En sallisi mitään sellaista. Ostin sen lemmikiksi. Se viihtyy varmasti luonamme.” Pariskunnan koti on New Yorkissa...

Kahden kuukauden laivamatkan jälkeen he ovat perillä suuressa omenassa, ja on käynyt kiusallisen selväksi että Bonga kasvaa koko ajan. Tom ehdottelee varovasti eläintarhaa, mutta Sue pitää päänsä. ”Ei! Jos en voi pitää sitä, vien sen mieluummin takaisin Sumatralle!”

New Yorkissa se luonnollisesti karkaa, ja sikamaiset viranomaiset väittävät, että yksityisen henkilön olisi muka laitonta pitää moista otusta suurkaupungissa. Lainsäädäntö on jenkkiä selvästi muutenkin oudolla tolalla, sillä kiinnijäänyttä Bongaa (eikä omistajaa!) odottaa oikeudenkäynti useista pahoinpitelyistä ja aineellisen vahingontuottamisesta! Sue ja Tom saavat Bongon vapaalle jalalle 5000 dollarin takuita vastaan. Koska oikeudenkäyntiin on peräti kuusi kuukautta aikaa ja gorilla kasvaa edelleen koko ajan, parimme päättää salakuljettaa kookkaan kädellisen takaisin Sumatralle. Mikä vahinko. O.J. Simpsonin lakitupavierailu olisi ollut pientä verrattuna jättigorillaan leivättömän pöydän ääressä...

Kohtalo puuttuu peliin ja paistaa haaksirikkoutuneet sankarimme Kolumbian rannikolle! Nyt jo jättiläisen mittoihin kasvanut Bonga on joutunut erilleen muista ja joutuu maaseutuväestön ja armeijan vainon kohteeksi. Pienen puhumisen jälkeen Tom ja Sue saavat armeijalta joukon laskuvarjojääkäreitä viidakoon suuntautuvalle kiinniotoretkelle. Se, että pelastuspartio pommittaa koneistaan Bongaa heti sen nähtyään ei ole niin ihmeellistä kuin se ettei edes pariskuntamme näe tässä käytöksessä mitään moitittavaa! Jalkauduttuaan partio joutuu kestämään piraijoja ja myrkkynuolia ampuvia Jivaro-intiaaneja. Bonga nappaa Suen villien käsistä turvaan ennen pään kutistamista, ja alkaa tyypillinen suhde blondin ja apinakolossin välillä. Omape- räisen juonenkäänteeseen ansiosta Bonga on oppinut puhumaan!

Kun Sue vielä toimii opettajana, kohta keskustellaan jo täyttä häkää. Taisteltuaan valtavaa järvi- käärmettä vastaan Bonga ja Sue löytävät Brasilian vuoristosta suuren laakson täynnä jättiläiseläimiä.

Bonga herkistelee.

Bonga nimeää laakson Kongalaksi, mikä onkin varsin osuvaa, sillä laaksoa asuttavat myös Kinganit, lauma puhuvia jättiläisgorilloja jotka selkeästi ovat Bongan alkuperäinen heimo! Mitä voi mies enää muuta kuin seisoa kyynelsilmin mykkänä moisen nerouden edessä?

Kanki Kukkonen nro.2- King Kong

Ja sitten rohkeasti roisimpaan kamaan! Tämän anonyymien italialaispuurtajien värkkäämän seksisarjoksen tarjosi suomalaisille Kustannus oy 3v vuonna 1979. Kanki Kukkonen jengeineen on tämän sarjoksen varsinainen päähenkilö. Pukinmäen jengi on Kangen johdolla rakentanut oman jättiläisapinarobotin, ”as you do”. Tätä hervottomalla jormalla varustettua titaania käytetään sitten naisten vokottelemiseen, pormestarin nolaamiseen, kirkkoon pie- remiseen ja sillä saadaan kivasti kantabaarin pitäjä vetämään poikien velkapiikki vessasta. Velmuilu päättyy kun strippaamaan pa- kotettua naista katseleva Kong saa erektion ..suoraan sähköjohtoihin!

Tämä vain Super Aikuisille: Ei jatkis vaan roisi kertalaaki! Sandra tapaa Kongin.

Sarjakuvan nimipolitiikka on kiinnostava, apina on välillä King Kong, välillä Kling Klong. Julkaisijalla on ollut myös vaikeuksia suhtautumisessaan sensuuriin. Tähän aikaan ilmestyneistä aikuisten sarjakuvista sensuroitiin penikset lisäämällä varjoja tai valkaisemalla, mutta tässä tarinassa Kongin kalu on niin isossa ja tärkeässä juonellisessa osassa, ettei sitä ole voinut ainoastaan poistaa. Niinpä yhdessä kuvassa on nerokkaasti jätetty jortikka näkyviin, mutta peitetty pussit lapulla jossa lukee ”1/2 sensuuri”!

Super Aikuisten Sarjakuva 2- Raiskaaja gorilla !

Kannessa komeilee San Julianin upea King Kong-maalauk, joka on lähes peitetty teksteillä: ”Sensorit: Porno! Me: Huippurohkea.” ”Huomio: Ei jatkis vaan roisi kertalaaki!” ”Hän himosi valkoista naista ja vihdoin...”

Tämän taidenautinnon julkaisijana toimii alan konkari Oy Lukemisto Urkki Lektör Ab, vuonna 1980. Alkuperäistekijät eivät taaskaan ole syystä tai toisesta halunneet nimeään julki. Selvää kuitenkin on, että tämä kuuluu Kanki Kukkosen tapaan italialaisen ”Mustan Sarjakuvan” (Fumetti Neri) aaltoon kuten kaikki tänne ranta- tautuneet seksipokkarit. Italiassa jutut kehittyivät yhä roisimpaan suuntaan, meille asti saapuivat vain pehmoimmat tapaukset.

”Viidakossa keskellä Afrikkaa eräänä tukahduttavan kuumana syyskuun yönä...” alku virittää heti hilpeän tunnelman. Turhautunut Sandra-rouva etsii epätoivoisesti miestä joka tyydyttäisi hänet mutta kukaan, edes oma aviomies Bill ei siihen kykene. Jättiläisgorillan käsittelyssä on kuitenkin toinen ääni kellossa! Kaunottaren kaapanut komea könsikäs ei ole suinkaan otsikon maalailema raiskaaja, vaan her- rasmiesmäinen ja muutenkin tyydyttävä hurmuri - kunnes rouva Kong palaa kotiin!

Jättiläispetojen kotona puhkeaa rajumpi perheriita. Mustasukkainen naaras yrittää tappaa Sandran, mutta avosiippa tönäisee exänsä kielekkeeltä kuolemaansa. Juuri kun uusio-perheemme onni olisi aukeamassa, saapuu aviomies Bill apuun, ja luotien haa- voittama gorilla ryntää pakoon. Taas pääsee kirkon vihkimä mies pukille, ja rouvaparan puute ja piina jatkuu.

Loppukuvassa näytetään satamassa (!?) surkeana seisovaa gorillaa. ”Kaukana viidakossa... myös suuri karvapeitteinen kalu ikäväi...” Näihin kauniisiin ja surumielisiin tunnelmiin on hyvä lopettaa tämänkin artikkelin. Nyt tiedätte tekin mihin rupiset euronne tuhlata!